ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

ČESKÁ LÍPA.

Ty česká lipo ve zněmčeném kraji,
jež vůni sejaš v města, dědiny,
Tobě dnes v pozdrav píseň Slávů hraji
já kmenství tvého znatel jediný.

Ty česká lipo, patříš na to všecko,
jak do Tvých větví pere věků zášť,
jak Germán chce nám vyrvat české děcko,
jež pod Matičky útlá se pláší . . .

Z tvých medných květů včelky trpitelky
pro trubce lině snášeji pel;
to sedlák, pán, tam dělník, české selky
ten drobet češství chrání ode stříl. —

Tys věkem seklá svědkem byla slávy,
již mimulost jen pohádkou je Čech;
Ty příkoří jej svědkem, spoustu lávy
jak chrlí z jícnů pangermanských všech.

Ty stará naše velkolistá lipo,
již list je Čechu, Češce za symbol;
když opadáš, jak líto mi tě, líto
a dravý vichor list tvůj nese v dol.

Jen vzdoruj, lipo, hromu jich a blesku,
již staletý roztříštit dychtí kmen —
Ať neuzříš vic Čechy v dávném lesku,
jen když nebudou českých beze jmen!

Jůza Zelecký.

* * *

Ó, česká lípo, kéž se zazelenáš příštím jarem a vztýčíš korunu svou vítězně nad národem svým, národem po dralná léta utiskovaným a zvěstuješ celému světu radostnou zprávu, že národ český jest svoboden!

A my dcery a synové, matičky Čechie, zde v této nové naší vlasti, prokážeme nejlepší skutek, podáme-li naší staré, těžce zkoušené matičce ruky pomocné tak, jak se na zdárné dítky sluší a patří! Složme hřivnu dle možnosti na oltář vlasti, a to rychle, dokud vhodný čas, ať pak nelitujeme — — až bude pozdě!

PŘÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTÍŽENÉ KRAJANY.

Odevzdáno Č. N. S. celkem $69.25

Minule oznámeno	$ 3.35
Horlivá čtenářka, z Emerson, Neb., ...	1.00
Paní Jos. Smahová, Sr., Ravenna, Neb., ...	1.00
Pí. Kateřina Jonášová, Havelock, Neb.	.50
Sl. Božena Lyerova, z Jižní Omahy, Neb.	.15
Paní Marie Kopecká, Newman Grove, Neb.	.50
Paní Josefa Albrechtová, Coal City, Ill.	.25
Pan John J. Fiala, Area, Ill.	.25
Celkem na novo	$ 7.00

* * *

My ženy, jež čteme denní ba i týdenní listy, vsude se hemží články, v zájmu té neb oné strany politické, dle tendence listu. Mnohá z nás zavede řeč o té neb oné otázce politické, která nás zajímá a nás se přímo týká jako, drahota potravin, ženské hlasovací právo, budoucnost prosperity, zdravotní opatření a jiné otázky, jež jsou takřka na denním pořádku. Když tak naslouchám tomu burácení politických děl, tu sobě pomyslím, že i česká žena by měla si všímati a uvažovati o prospěchu, o příčinách, proč hlasovati pro tu neb onu stranu, a že za nedlouho dojde k té vymoženosti, že ženám ve všech státech, bude udělené hlasovací právo. A to je tudíž třeba, by se předem hleděly zasvětiti v povinnosti občanské.

Předně každá žena by měla sobě náležitě pročísti program a sliby, čili platformu stran, a pak o ní uvažovati, dle svého vlastního pochopení.

Každá strana má v sobě chvály hodného, však republikánská strana vždy chránila dělnictvo před soutěží dělnictvem ze starých vlastí, poněvadž vždy chránila žádoucí přistěhovalce a všemožně se snažila, by živobytí bylo u poměru s výdělkem dělnictva, a ne slibovati značné snížení, které sice demokratická strana slíbila, však neuvedla v platnost. Spojené Státy se nacházejí v kritickém postavení a tu je třeba s velkou obezřetností voliti vůdce, vůdce pevné rozvahy, který dovede jednati rozhodně. Státníka, jenž si dovede zjednati přátelství a respekt zároveň. A takového muže budeme zvlášť potřebovati po ukončení válečné seči, neboť po ní, jak vše nasvědčuje, přijde válka obchodní. A trpí-li muž, tož trpí i rodina a zvláště žena — matka. President Wilson, "jak nám všem známo," odmítl slyšení. Za to ale republikánský navrženec Hughes, při přijímání nominace, bezvýmínečně se prohlásil pro ženské hlasovací právo! Wilson též ve své přijímací řeči své nominace se prohlásil pro hlasovací právo žen, to snad proto, že tak učinil Hughes dříve, mínil-li to, — jest otázkou. Čtěme, uvažujme a raďme!

* * *

F. Mazačová, Ord, Nebr., dne 20. září 1916. — Ctěná pí. pořadatelko "Ženské Hlídky!" Prosím o uveřejnění mého dopisu. Ct. čtenáři, nemínila jsem více ohledně "ruského živlu" pokračovati, jelikož však je na mou osobu do veřejnosti slečnou Jílkovou hozena lež, mám snad právo se obhájiti. Slečno J., neočekávala jsem aniž bylo mým úmyslem Vás urážeti, pouze poučiti, co jest ruský národ. Vy však tomu nerozumíte, neb nechcete rozumět a já se Vám v jazykové síle rovnat nechci. Srdečný dík skládám za vysvětlení, že pocházíte z Husince z Maďárie. Ano, slečno, kouká to tak. Proč však nechce mně můj rozum sloužit, je — že Vy z Husince jste tak blízko "království božího"? — Ubohý mistr Jan Hus, jenž pro pravdu nechal se upálit, jak ošemetný je mnohý jeho potomek. Slečno, Váš nezaponutelný praotec Hus hlásal do světa pravdu a Vy lež. Já jsem v posledním mém dopisu napsala, "že dnes každé české dítě ví, že národ ruský je národem slovanským" a Vy, slečno, snížila jste se ku lži a napsala jste že jsem si nechala dějepis vykládat od malých dětí. Jak Vás lituji, že, Vy tak mnoho professory a školami prošlá a jste na nižším stupni vzdělání, nežli ty děti, od kterých, dle Vašeho domnění, nechala jsem se poučovati. Slečno, co sobě může o Vás pomyslet člověk vzdělaný a zásadní? Vám jsou 24 roky a prošla jste mnoho škol a učili Vás rozličtí professoři a Vy ani nevíte, co jest to — národ ruský?! Tohle jsou mně divní patroni všichni ti prof., jíž Vaši et osobu měli čest vyučovati; nechci říci, že byli hloupí, ne to není taktní — jen tak trochu neuvědomělí — že ano? Mně, sl., se divit nemůžete, jakli dle Vašeho výroku mužím a jsem nucena nechat si vyprávět dějepis malými dětmi — neb já vyšla pouze dvou-třídní školu a učil mě pouze jeden učitel a dále jsem už starší pí., tak moje paměť už daleko nesáhá — jen po hranice slušnosti. — Pozastavím se dále u toho předmětu — učilo Vás více učitelů a professorů — rovněž i škol je mnoho, jež jste prošla. "Věřím". Mnohé paní professorové potřebují ženskou pomoc a zaměstnávají rozličné ženské síly; na příklad, mají chůvy, služky, kuchařky, kojné komorné i pradleny. Přijde na to, jak mnoho jejich mužíček má gáže, dle toho se mohou zařídit. — nápadobně je to s mužskou silou. Odpusťte, slečno, nemínim Vás snad urážet, neb Vy, tak studovaná dáma, prošla jste, tušim, při nejmenším universitu, proto Vás se to netýká. Jo, pančeku, já tak mluvit pěti jazyky, byla bych nejméně dvorní dámou aneb alespoň vychovatelkou a nehledala bych zaměstnání zde v Americe, kde jsou černí čerti strážníky. Už to krásně znějící slovo "Bonna" je roztomilé poslouchat. Doufám sl. že Vám nemusím vysvětlovat, co slovíčko "Bonna" znamená, neb je to ve vyšších kruzích velice často vyslovováno. Já znám, etím a vážím si mého mateřského jazyka a zůstanu jemu po celý život věrna; znám-li něco více, to je jen přídavek. Slečno, Vy jste mluvila kromě "jiných" ještě čtyři řeči! Oh, jaká to ironie! Vy jste asi pochytila řeč "babylonskou", znáte asi řeči z celého světa a ještě odjinud, ne? Cha-cha-cha! Inu, není se čemu divit, když člověk zná mnoho řeči, často se mu rozum splete. Dále píšete, že hodiny náboženství jsem prospávala? Dnes je mně 43 roky stáří, jsem ochotna každému zodpovídat otázky z katechismu i biblické dějepravy a tudíž pamatuji se velice dobře, jak jsem byla odměňována katechotou, když jsem odříkávala "Blahoslavení chudí duchem — neboť . . ." atd. atd. a koho v naší mluvě nazýváme "chudý duchem", to ví každý člověk, že je to zkrátka "blázen", a tu by se nám asi mezi nimi s normálním rozumem špatně vedlo a brána nebeská zůstane pro nás asi zamknutá. Za tou příčinou mám k Vaší et. osobě sl. snažnou prosbu, až přijdeme k té bráně nebeské, prosím Vás, přimluvte se u sv. Petra za nás, by nás pustil do nebe; víte, on naší řeči nerozumí a my zase ne jeho hantirce. Vám však, slečno, bude to snadné, neb Vy mluvíte mimo "jiné" čtyřmi řečmi, tak Vám porozumí a svěří Vám klíče ku bráně. No a Vy nebudete tak bezcharakterní a vpustíte — když ne jiného, tedy alespoň mne dovnitř, načež se zplna srdce těším. Neb zde na zemi nedám Vám více příležitosti se mnou se stýkat, byť jen na papíře. Víte, slečno, se sproštím člověkem, nežli jsem sama — já ne mluvím. Doufám, že jsme vyrovnány, není-li Vám to dosti u navost jak et. redakci, tak et. čtenářstvo svým řádním chlubením pokračujte a my přestaneme dopisovat. Já považuji časopis ten to pro zábavu a poučení čtenářstva se strany morální a ne prosloví potyčku. — Ctění pp. vydavatelé a pí, pořadatelko! Prosím odpusťte, neb nebylo nám možno na zpáteční cestě z Platt, u vás se zastavit, neb povinnost volala nás zpět. Však slibuji, že příště zůstaneme v Omaze delší čas a tudíž bude mně milým potěšením s pí pořadatelkou blíže se seznámiti. Prozatím přijměte můj srdečný pozdrav, jak Vy, et. pí. Burešová tak celý personál Pokroku a všichni et. čtenáři. Příště vypíši Vám moje dojmy ze státní výstavy.

Ctěná paní! Jest mně líto, že jsme se neměly příležitost setkati Však doufám, že se tak stane po druhé, až zase do Omahy zavítáte. Bude nás těšiti, když laskavě sdělíte s námi dojmy ze státní výstavy. Přijměte srdečný pozdrav od — Pořadatelky.

Horlivá Čtenářka, Emersson, Nebr. — Milé družky! Již dávno nebyla jsem mezi Vámi a toho vina jest to nekonečná práce, jež ale nyní přece trochu polevila, tak že nám zbude chvilečka na nějaký ten dopis. Dnes bych si s Vámi ráda pohovořila něco o manželství čím, že málo matek připraví své dcery pro tento těžký a přece tak lahežitý úkol. Jak šťastní a spokojení cítí se muži, jimž dostane se ženy vzdělané, která plně pochopila povinnosti, jež na ni vstupem do stavu manželského spadají. Každá dívka, která vstupuje do stavu manželského vyzbrojena má býti těmito cnostmi: láskou, něžností, šetrností a trpělivostí. Láskou přináší rodině tolik blaha, že to nelze ani slovem vyjádřiti, to se musí vycítiti. Trpělivost jest mocnou oporou ve všech strastech, jež život náš ssebou nese. Něžnými a trpělivými musí býti obzvláště vůči dítkám. Ano také s muži někdy musí míti trpělivost. Vdá-li se dívka a spozorujeli na muži svém nějakou vadu, má hleděti jen něžností muže svého napraviti. Ať střeží se každá hádek a křiku, neb hašteřivé manželství jest pravé peklo na zemi. Daleko snáze odnaučíme ho od jeho zlozvyku něžností a dobrotou, nežli křikem a vadou. Jen muži velice tvrdí nedají se napraviti něžností ženy. Muž, který svou ženu miluje, není věru lhostejný, trápí-li se nad něčím jeho žena. Milující muž hledá příčinu toho a vynasnaží se, aby chybu svoji napravil. Nestane-li se tak hned, má žena býti trpělivá a nelkesat po prvém nezdaru, neboť jen trpělivost nese růže, ale zase jednou tomu, kdo je zmůže. Tak se zdá, že naše babičky bývaly trpělivější. Často nesly těžké břemeno osudu ale nelkesaly. Tehdy málokdo slyšel o rozvodu. Ano, pochá velmi rychle z nynější generace dívek trpělivost a šetrnost. A toho vina jest nynější výchova. Chováme dcery své v přepychu, starajíce se všemožně, aby jim na ničem neschádzalo. Panuje domněnka, že je zbytečno učiti je šetrnosti — chudého si stejně nevezme a při tom bohatém nemusí umět šetřiti. Jakého sklamání dojde ale matka, když sezná, že její dcera zamilovala se do chudého hocha. Teď by učila teprve dceru šetrnosti, ale již jest pozdě! Vezmou se, on dře a šetří a hledí, aby žena neměla v ničem nedostatek, ale čím více vydělá, žena tím více utratí a když se nedostává, ona jednoduše vezme si od něho rozvod. Kdo jest vinnen za takové nešťastné manželství? Dcera dozajista ne! Ale matka, ta ji měla lépe připraviti pro úkol, jejž na se vstupem do stavu manželského vzala. Každá matka má býti dceři své dobrou vůdkyní a rádkyní ze své zkušenosti, neb jen taková dívka dojde blaha a štěstí ve svém manželství. — Přiložené zasílám dollar, co vánoční dárek těm ubohým.

Ctěná přítelkyně! Těší nás, že jste opět zavítala do kroužku dopisovatelek a doufám, že nás teď častěji navštívíte. Přijměte srdečný dík za příspěvek pro těžce trpící krajany. Zdraví Vás a těší se předem na pokračování:— Pořadatelka.

Strejka, Topeka, Kans. — Ctěná pořadatelko "Ženské Hlídky!" — Byv Vámi laskavě vyzván, abych zase psal do Vašich sloupců, činím tak, abych přidal několik poznámek k tomu "černému policejství". Já myslím, že je dobře takové věci provětrat. Ač obyčejně, už je to tak mezi námi Čechy, že se nezačne žádné uvažování, aby hned nebyl dišput "s gustem". Dišput by byl na svém místě, jen kdyby se vedl tak, aby z něho nemusil každý odejít s nějakou citovou modřinou! Než "pořadatelka" jest pohostinná . . . a dá každému místa a nedělejli se to bez těch modřin, buď vítejte modriny! Jen když se konečně nějaká myšlénka ujasní, aby se mohlo začnout o jiném znovu. Neschvaluji způsob jakým byla sl. Jilkova napadena pro toho černého policajta, ač chvaluji tu horlivost a žárlivost pro tu americkou rovno-právnost. Myslím, že též si jest tím slečna Jilkova sama trochu vinna — neboť jak to obyčejně bývá se ženskými v mnohých případech, nikdy nepřeknou zrovna, co si myslí; kdežto jiní je pak soudí podle toho, co vlastně řekly a na to, co ony si myslely, zase oni nemyslejí. Byl jsem málo a nešedivěl jsem a dosud ženám nerozumím, když mluví. Než tuto dovolím si hádat, že jelikož v každém městě větším musí býti dívka a mladá žena na pozoru a proto často, když vychází, přirozeně, ohlíží se, jeli pro bezpečnost někde blízko policajt. A můžeme si nevmyslit, jaký nemilý dojem to učiní na dívku neb slečnu nedávno tu z Evropy, když se ohlíží po policejtovi a mi ho pěkného "rovného jako svíčka," vidí rozvyklaného černocha a tady ctuť jejího pocitu bezpečnosti jakoby hned klesla o několik tupiní. Ale slečna Jilkova to tak nenapsala ani poprvé ani podruhé, a dověděla se, zač je toho loket tady v Americe něco napsat, co vyvodí napadení rovnoprávnosti: Způsobem, jak ona píše o černochovi, takovým způsobem píší v Evropě Němci a Maďaři o Slovanech a Slovanům se to nelíbí. Než nedávám se také k spoluu jak o nem pan s černými okurkami chtěl více zarovnat. Chtěl napsat zeneke, by se nepletlo do muz. záležitostí a hleděla si kuchyně a sám prozradil oponěti zase příležitostí manželské a plete se ženským do toho, jak má klidat okurky! A mělli on své názory o okurkách, může také ženská mít nějaké názory o obecných příležitostech. Aspoň od té doby co ženy volí v Chicagu, starají se o lepší zdravotní poměry pro děti na školách a o lepší čistotu v zadních uličkách. Možná, že na nějaký čas nechaly mužům nakládat okurky, aby mohli odběhnout a ty záležitosti spravit! Než, když jsem dal těm druhým po zásluze, nutno se vrátit k tomu černému policejství. Žena-občanka nerada vidí něco nemilého v zadních uličkách a tím více na předních ulicích ve způsobě černocha! Než, myslím, že se slečna darmo rozčiluje, a že jest v tom něco "pasírného", aby policajtem byl černoch. Pro běloocha by mělo policejtství býti příliš černou prací. Co se tkne toho "poslušení" černochovi a "nechati se od něho tlouci do hlavy," k tomu bych dodal, že jestli je nějaký Čech takovým darebou, aby ho černoch musil do hlavy tlouci, patří mu to! Ten si nezaslouží, aby ho tloukl běloch, než zaslouží si, aby ho bil černoch. Neboť když černoch musí běloocha do hlavy pro přestupek tlouci, ten běloch klesá pod úroveň toho černocha. Ostatně pryč ale činění přijdou do mezí "jiných" černých, z našeho světa, neboť jest Afrika. — Ale kdo jde svou cestou a nedělá zle, toho i ten černý z Afriky, i ten druhý černý nechá na pokoji. Tak nejlíp dokáží Češi omažšti svou povýšenost nad černochem, když mu nedají nejmenší příležitosti, aby je "zrychtoval". A bude ten černoch mít před Čechy úctu a bude si přáti, kdyby všichni byli jako Češi i toho, aby mohl to zahálivé řemeslo policajtské složit a býti jako Češi činný v jiném povolání. — Ostatně s černochem to nemusí být tak zlé, proto že kůže jeho je černá. Napřed v Africe bydlíval v lesích a křovinách, pak dlouhý čas musil býti otrokem a nyní za krátký čas toho dosáhl, že může dělat policajta v běloušské čtvrti. Co se tkne jejich černé kůže, to také může býti jen vlivem bývalého podnebí, neboť je pozorovat, že pleť černochů se zde v severnějším pásmu pomalu mění, zrovna jako je známo, že pleť bělochů v Africe temní. Habešané jsou z bílého plemene a jsou černí. Portugalci kteří si zachovali rodokmen a žijí v Africe přes tři sta let, jsou černí jako tamní obyvatelé; a český obyvatel Nebrasky a Kansasu Oklahomy a Texasu bude prý za tři sta let tak rudý jako bývalý zdejší rudoch. My Češi obyčejně na to stýskáváme, že jsme utlačený národ, ale mám za to, že každý uzná, že nejsme tak utlačeni, ani v Rakousku, jako byl zde černoch. A přece bychom si mohli vzít z něho příklad. Černoši mají zde již několik vyšších škol, kolik více a více professorů (kazatelů) lékařů a právníků. Žádný Čech americký nedošel ještě té veřejné pozornosti jako černoch Booker T. Washington. Jsem Čech, přeji své mu národu. Vidím, že v hudbě jsme na světové výši — ale "Dalibor", český odborový list hudební doznává, že ve zpěvu jsme pozadu. Přál bych si, abych mohl jednou slyšet v Americe český pěv tak z plna plic, jasného hlasu jako jsem slyšel černošský. Slyšel jsem důvěrnou historku od jednoho Čecha, který nebyl po ledním zpěvákem. Alestalo se, že černoši měli na jednom místě zpívat i pozváni byli také Češi, aby zpívali. Češi si spletli adresu, vzali nepravou pouliční káru, a než mýl poznali a dostali se na místo, černoši již zpívali, načež Češi, poslechnuvše je, řekli si: "Ani se nedáme znát, že jsme tu. S těmi přece my závodit nemůžeme; musíme se schovat, abychom jen sebe nezahanbili." Historik Palacký přiznává Čechům čilost mysle, ale zároveň jim vytýká příliš velkou lekkost mysle a má to za příčinu jejich náhlého nezdaru. Černoch může být ješitný, ale nedálkomyslný. Ač se mu vytýká lenost, však kde pracuje sám pro sebe zde na severu, dovede rozvinout také čilost. Společensky mezi černoši prý zuřivé spolků, jiná ženský jsou činnější než Češi. Jsem tu na příkladu i St. Louis neb Chicago, mají vlecké české sondy. Černochů v Topeka, Kansas, jest sice deset tisíc a mají tu prý šest set kostelů! Já sám vím o desíti. Černochů v St. Louis jest čtrnáct tisíc a jestli mají tři neb čtyři kostely, to jest vše. A nyní když český národ v Rakousku je bídném, černochů se zde v Soustátí stroží pět set než slunce vždy k jihu. Indián v Americe mizí proto že není jako černoch. Nedovede se polrobit práci a sní o minulosti. Okolnost ta mi připomíná kus básně slovenské, uveřejněné v "Pokroku" nedávno, kde Slovák stěžuje si Bohu, že kdysi u svých studánek a tanců Slováci bývali šťastni a pod těmito nynějšími Božími posly že jsou nešťastni. Židů v Uhrách je 5 procent Slováků 12 procent. Slováci nevlastnějí tam téměř ničeho a židé vlastní třetinu všeho majetku v Uhrách! Asi že anděl si hledí života, kdežto Slováci při pití želí dávných zlatých časů při studánkách a tancích. My pak, Češi, rádi opěvujeme: "Bývali Čechové" zvláště u plného soudku. Pan Soudek s paní Lahvi směle mnohou říci o Češích: Kde se dva neb tři společensky sejdou ve jménu zábavy, tam jsem já uprostře nich! Proč je to, že v Rakousku je dvacet miliónů Slovanů a pouze osmnáct miliónů Maďarů a Němců a přece těch 18 miliónů vládne těmi 20 miliony? Musíme do jiných, budeme li se dále chtít zachovat na jevišti světovém. Způsobem, jímž jsme šli, nepohneme mnoho dále. Mír, a Uhrách je nám dosuno zlá hla-

Čtenářka z Omahy, 21. září '16. — Ctěná pí. pořadatelko! Prosím laskavě o uveřejnění tohoto dopisu do "Ženské Hlídky". Ačkoliv nevím, zda-li se vůbec pro uveřejnění hoditi může, neboť těch škol, ani těch professorů není tak mnoho, co mě učili; prošla jsem pouze šesti-třídní obecnou školu. Ale doufám, že k takové kritice, jako byla uveřejněna dne 17. září slečnou T. Jilkovou, není potřeba professorů, ani snad kolikeré řeči. Proto, ctěná slečno, nemusíte se divit, že se na Vás všichni rozhněvali, neboť nemyslím, že našel by se někdo, by Vaše názory nad schválil. Na to jste moc mladá, byste chtěla místo poučovat a radit osobám Vás mnohem starších a vůbec je i kritizovat. Pochybuji též, že by někdo Vaší rady uposlechl, aby se vzal o toho černého policajta. A vlastně proč? Nemyslím, že dělá český národ otroka černochovi, ani on mu netluče holí do hlavy, — neboť jste to snad okusila, ctěná slečno, Vy, že se o to tak zajímáte? Zde jest zem svobody a žádné otroctví, jak Vy míníte. Možná, že by Vaše rada prospěla mnohem více v Husinci, než zde v Omaze, neboť zde se marně namáháte a snad i rozčilujete. Jedno přísloví zní: Dříve muž, než vystřelíš!

(Pokračování na str. 10.)

+ Hned jak se vyndá nádoba s pečivem z trouby, postaví se na vlhký šat; pak lze z ní pečivo dobře vyklopit.

Modní svět.

1831 — Middy oblek pro mladé děvy. — Střih ve 3 velikostech: Na 12, 14 a 16 roků. — Velkost na 14 roků vyžaduje 5¼ yardu 44 palcové látky.

1830 — Šaty pro děvčata. — Střih ve 4 velkostech: Na 8, 10, 12 a 14 roků. Jest zapotřebí 5½ yardu 44-palcové látky na velkost 12 let.

1590 — Šaty pro dámy. — Střih v 6 velkostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palce míry přes prsa. Na velkost 36 palců jest zapotřebí 6 yardů 44-palcové látky. Sukně při dolením okraji měří 3¼ yardu.

1822 — Dámské šaty k nošení o domácku nebo na poršt. — Střih v 7 velikostech: 32, 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palce míry přes prsa. Vyžadují 5½ yardu 44-palcové látky na velkost 36 palců. Sukně při dolením okraji měří asi 3¼ yardu.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorků-střihů nezapomenuli udati mimo názvu, žádané číslo mustru, ještě míru anebo věk.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek-střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

ASK FOR AND GET
SKINNER'S
THE HIGHEST QUALITY
SPAGHETTI
36 PAGE RECIPE BOOK FREE
SKINNER MFG. CO., OMAHA, U.S.A.